

Fylkesmannen i Buskerud

Landbruksavdelingen

Saksbehandler, innvalgstelefon
Per Hoen 32 26 67 03

Vår dato
10.03.2004
Arkiv nr.
530

Vår referanse
2003/15702
Deres referanse
04.12.2003

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep.
0030 Oslo

HØRING - Forslag til ny lov om skogbruk.

Fylkesmannen i Buskerud viser til høringsbrev av 10.12.03. Som det framgår av brevet er så vel fylkesmannen som fylkeslandbruksstyret høringsinstanser. Fylkeslandbruksstyret vil av hensyn til møteplan ikke kunne behandle saken før 30.3.04 slik at styrets uttalelse først vil foreligge umiddelbart etter denne dato.

Fylkesmannen i Buskerud har følgende merknader til lovforslaget:

Generelt.

Fylkesmannen mener loven uttrykker balanse mellom verdiskaping i skogbruket på den ene side, og ivaretagelse av biologisk mangfold, friluftsliv og kulturverdier på den andre. I en bærekraftig og veldrevet skog – der det er tatt miljøhensyn - kan det skapes nye inntekter helt i tråd med innholdet i Landbruk Pluss.

Forslaget innebærer, med enkelte unntak, få reelle endringer i forhold til gjeldende lov. Nå er lovforslaget riktignok et juridisk rammeverk som vil styres av forskrifter. Derfor blir utformingen av forskriftene viktigere enn selve loven som styringsverktøy for skogbruket, herunder forvaltningen, i framtida. I dag styres gjeldende lov etter et 40-talls forskrifter. Det må forventes en opprydning i disse ved iverksetting av den nye loven.

Fylkesmannen er opptatt av ressurs- og kompetansenivået hos skogbruksmyndighetene i framtiden. Kompetansekravet er falt bort og det er viktig at loven ikke bare blir en samling av gode intensjoner, men at det tilføres nødvendige ressurser i alle ledd og at de nye forskriftene legger sterke nok føringer på forvaltningsorganene slik at oppgavene blir utført.

Merknader til de enkelte paragrafer:

§1. Formålet med lova.

Fylkesmannen mener paragrafen likestiller hensynene til næring og miljø, i sterkere grad enn tidligere. Fylkesmannen er enig i formuleringen og oppfatter den slik at den er i tråd med næringskomiteens uttalelse til Skogmeldinga. Det vil si at loven fortsatt er å oppfatte som en næringslov der det settes klare rammer for de miljøhensyn som påhviler skogbruket. Foruten hensynet til biologisk mangfold, landskap og friluftsliv, er det viktig at kulturverdier nevnes og oppgraderes i det nye lovforslaget.

§2. Virkeområdet for lova.

Denne paragrafen er vesentlig forenklet i forhold til gjeldende lov og er en følge av at gjeldende omdisponeringsparagraf for skogsmark (§50), ikke videreføres. Fylkesmannen er enig i hva lovteksten sier om forholdet til plan- og bygningsloven, men er uenig i at loven

også skal gjelde i områder som er verna etter naturvernloven. Selv om skogsdrift kan skje i f.eks landskapsvernområder, bør dette skje etter regler eller bestemmelser hjemlet i naturvernloven og ikke i skogloven. Det bør være klare linjer her.

§4. Skogeigar sitt forvaltaransvar.

Paragrafen innebærer en klar innskjerping i forhold til gjeldende lov. Fylkesmannen mener det er viktig at skogeier ansvarliggjøres i forhold til å ha oversikt over egen skog og plikt til å ta miljøhensyn ved alle tiltak i skogen, spesielt når stadig færre skogeiere har sin arbeidsplass der. Fylkesmannen er enig i at prinsippet om frihet under ansvar videreføres i den nye loven. Fylkesmannen mener det er viktig med en presisering om at skogeier også har et ansvar for tiltak i skogen som utføres av andre på oppdrag fra han selv.

Paragrafen hjemler innføring av en miljøforskrift. Landbruksdepartementet varsler at en slik forskrift vil fastsettes samtidig med iverksetting av den nye loven, og ber om innspill til innhold i en slik forskrift.

Fylkesmannen finner det vanskelig å kommentere en slik forskrift uten å ha blitt forelagt en høringstekst. Imidlertid viser en tidligere forslag til miljøforskrift som ble forelagt fylkesmennene og fylkeslandbruksstyrene til høring i 1997/98 og de høringsuttalelser som ble gitt den gang. Fylkesmannen antar at mye av denne forskrifts innhold fortsatt har gyldighet selv om den på flere punkter må revideres i forhold til det nye lovforslaget.

I tidligere forslag til miljøforskrift, forelå det en forbudsliste på 10 tiltak (§3-1). I ettertid har det skjedd mye i forhold til dette, jfr Miljøregistreringer i skog (MIS) og Levende skogs standarder. En ny miljøforskrift bør derfor samordnes med Levende skog sine standarder slik at man unngår flere forvaltningsregimer.

§ 5. Skogregistrering og skogbruksplan.

Fylkesmannen mener det er viktig at miljøkvaliteter som registreres i forbindelse med skogbruksplanlegging er offentlig tilgjengelige.

§6. Forynging og stell av skog.

Denne paragrafen er en innskjerpelse i forhold til gjeldende lov i og med at det er satt en konkret tidsfrist på 3 år etter hogst for skogeier å sørge for tilfredsstillende foryngelse på avvirket areal og fordi paragrafen hjemler sterke virkemidler for gjennomføring av foryngelsestiltak. Fylkesmannen er enig i dette på bakgrunn av utviklingen i investeringene i skogkultur de senere årene samtidig som avvirkningen ikke har vist samme nedadgående tendens. Det betyr at det blir stadig et større etterslep av utilfredsstillende foryngelsesarealer, noe som resultatkontrollen på skogkultur bekrefter. Paragrafen kan motvirke tendenser til et høstingsskogbruk.

Paragrafen sier ikke noe om stell av ungs skogen, men vi antar at dette blir tatt opp i den annonserte forskriften.

Avgjørelsesmyndighet, oppfølging og kontroll er lagt til kommunen. Dette vil medføre et merarbeid for kommunene som allerede er i en presset situasjon kapasitetsmessig. Ressursene i den lokale landbruksforvaltningen må derfor økes i forbindelse med denne oppgaven dersom paragrafen skal få gjennomslagskraft.

I gjeldende lov har tilsvarende paragraf vært sovende og vanskelig å utøve bl.a. fordi virkemidlene for bruk av tvang har vært svake.

I punkt 7 i notatet om administrative og økonomiske konsekvenser av lovforslaget, er ikke dette nevnt.

Når det gjelder kommentarer til innhold og detaljeringsgrad i den varslede forskriften som er hjemlet i denne paragrafen, finner fylkesmannen det vanskelig å gi et uttømmende innspill på nåværende tidspunkt.

Forskriften må imidlertid definere hva som legges i begrepet tilfredsstillende foryngelse mht. tetthet (antall planter pr daa) og hvilke treslag som aksepteres i forhold til framtidig produksjon og kvalitet. I forskriften bør det også inngå krav om stell av ungslogen etter at den er etablert.

§7. Vegbygging i skog

I lovforslaget står det at ”bygging av vegar til skogbruksformål kan berre gjennomførast etter løyve frå skogbruksstyresmakta, jf. §3”.

For fylkesmannen virker dette noe uklart i og med enkelte skogsveger, avhengig av skogbrukets betydning, i dag godkjennes f. eks av kommunen som planmyndighet dvs. etter plan- og bygningsloven. Dessuten er det, ifm ny tilskuddsforskrift, åpnet for at også veger godkjent etter plan- og bygningsloven, kan motta tilskudd.

For øvrig mener fylkesmannen at teksten i 2. ledd bør lyde:

”Planlegging og bygging skal skje på ein måte som sikrar landbruksfaglege og miljøfaglege heilskapsløysningar”

Dette er mer i tråd med lovens intensjon der skogressurser og biologisk mangfold jamstilles. Videre bør lov eller forskrift gi uttrykk for at vegbygging som ytterligere beslaglegger inngrepsfrie områder, unngås.

§ 8. Hogst og måling.

Fylkesmannen mener at det i tillegg til ”stier, løyper og andre ferdselsårer ikkje blir unødig vanskeleggjort for allmenta...” bør det presiseres av hogstavfall må fjernes fra bekker og elver og at kjøreskader i vassdrag sidestilles med skader på land.

§9. Førebyggande tiltak.

Fylkesmannen mener at forholdet til Naturvernloven må avklares. Bare under helt spesielle forhold bør det tillates hogst i verneområder begrunnet i fare for smittespredning.

Fylkesmannen er enig i teksten som står i klamme. Dette er en etterlengtet hjemmel for å kunne regulere beiteskader forårsaket av vilt. Det vises til §7, men det skal vel være §6.

§11. Meldeplikt

Fylkesmannen mener lovteksten er en klar forbedring av teksten i gjeldende lov.

§14 Skogfond

Fylkesmannen mener det må være en trykkfeil i 2. avsnitt. Slik teksten er utformet skal skogeier, i motsetning til tidligere, også svare skogfondsmidler av verdien av virke til eget bruk. Dette er i så fall en klar innskjerping som ikke synes å være i samsvar med de generelle merknadene til lovforslaget, jfr pkt 6.10.1.

Etter fullmakt

Anne Britt Leifseth
Landbruksdirektør

Per Hoen